→ Hazırlayan: Prof.Dr. Faruk ŞEN

Radikalleşen Avrupa Parlamentosu ve Türkiye

Prof.Dr. Faruk ŞEN

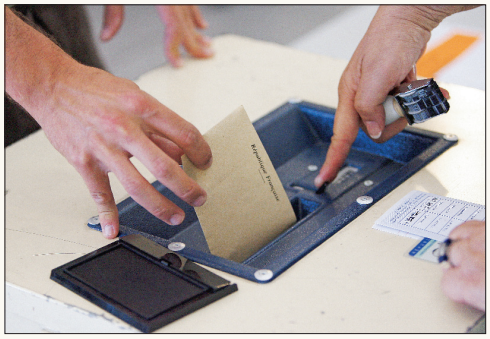
Her beş yılda bir yapılan ve her seçimde de daha az seçmenin oyunu kullandığı Avrupa Parlamentosu (AP) seçimleri geçtiğimiz günlerde tamamlandı. 375 milyon seçmenin yüzde 43'nün sandığa gittiği bu seçimler sonunda birçok ülkede sosyal demokratların büyük ölçüde yenilgiye uğradığını, aşırı sağın yükseldiğini ve aşırı solda da kıpırdanma olduğunu gördük. İşin en ilginç tarafı 2009-2014 yılları arasında AP'de ilk defa 36 aşırı sağcı politikacının yer alacak olması, İtalya'da Silvio Berlusconi'nin partisi ile işbirliği yapan aşırı sağ İtalyan politikacılarının da önümüzdeki günlerde Berlusconi'nin partisinden ayrılıp, ayrı bir grup oluşturabileceğinden hareket edersek bu sayının elliye yaklaşacağını da görebiliriz.

Almanya'dan Malta'ya kadar seçmenler AP seçimlerine ilgi göstermiyor. Avrupa'nın büyük ülkeleri Almanya, Fransa, İtalya ve İngiltere'de gençleri öğrenmek, yaşlıları da dinlenmek için bu parlamentoya gönderdiklerini biliyoruz. Bazen o politik görüş ile hiç ilgisi olmayan fakat belirli parti liderlerinin sempati gösterdiği, politikacılarının da bir beş yıl AP'de parlamenter olarak iş yaptıklarını ve emekli maaşına sahip olduklarını Avrupa'da vergi ödeyenler tespit ederek gündeme getiriyor. Bazı politikacılar yapılan oturumların yüzde altmışına ancak katılıyor. Buna karşılık yüksek aylık yanında bütün uçuşlarını da bedavaya getiriyorlar. Böyle bir parlamentonun Türkiye ile olan ilişkileri önümüzdeki dönem ne olabilir?

AVRUPA PARLAMENTOSU SEÇİMLERİ VE TÜRKİYE

Bu yıl gerçekleştirilen nispi AP seçimlerinde Avusturya'dan Almanya'ya kadar birçok ülkede Türkiye seçim malzemesi oldu: "Türkiye'ye hayır, Türkiyesiz bir Avrupa istiyoruz!" "AB'nin sınırları Türkiye sınırında biter" gibi sloganlarla seçime katılan parlamenterler ekonomik ve politik çözümler üretememenin getirdiği kompleksle Türkiye'nin üyeliğini tartışmaya açarak seçmenlerden oy toplamak istedi. İşin ilginç tarafı şu ki, AB sınırları içinde

AB sınırları içinde yaşayan beş milyon 200 bin kadar Türk kökenli göçmen arasından, yaşadığı ülkenin vatandaşlığına sahip iki milyon 200 bin seçmen de bu seçimlere katılma hakkına sahipti. İlk gözlemlere göre, Avrupa'da seçmen niteliğindeki Türk kökenli yeni Avrupalıların büyük bir çoğunluğu bu seçimlere ilgi göstermedi. AP'ye beş yıl için seçilen bu dönemin 736 parlamenteri açısından Türkiye'nin üyeliği 2021 yılından önce gerçekleşecek gibi gözükmüyor.

yaşayan beş milyon 200 bin kadar Türk kökenli göçmen arasından, yaşadığı ülkenin vatandaşlığına sahip iki milyon 200 bin seçmen de bu seçimlere katılma hakkına sahipti. İlk gözlemlere göre, Avrupa'da seçmen niteliğindeki Türk kökenli yeni Avrupalıların büyük bir çoğunluğu bu seçimlere ilgi göstermedi.

AP'ye beş yıl için seçilen bu dönemin 736 parlamenteri açısından Türkiye'nin üyeliği 2021 yılından önce gerçekleşecek gibi gözükmüyor. Türkiye'nin de bu yapıda şekillenen AP'ye ve AB'ye daha soğuk baktığını görüyoruz. Türkiye'de belirli Avrupa lobileri dışındaki AB'nin Türkiye'ye bir şey getirmeyeceğini görenlerin sayısı büyük ölçüde artıyor.

Karadenizlinin dediği gibi, "Sen bizi tanımıyorsan biz seni hiç tanımıyoruz." Bu felsefe hepimizde ağır basmaya başladı. Gittikçe yaşlanan ve göreceli olarak ekonomik gücünü kaybeden AB ve onun politik organı AP, bundan sonra da Türkiye'yi kınayan, Karma Parlamenter Komisyonu'nda (KPK) Türkiye'yi suçlayan fakat Türkiyeli göçmenlerin AB ülkelerinde hiçbir hakkını savunmayan, vize konusunda atak yapmayan, serbest dolaşım konusunda Türkiye'ye olumlu bakmayan bir parlamento olarak kalacak. Biz de bu parlamentoyu herhalde yavaş yavaş uzaktan bakarak böyle sevmemeye devam edeceğiz. Türkiye 2002-2007 yılları arasında "kümülatif" yüzde 42'lik bir büyüme sağlarken, aynı süreçte AB yüzde 11'lik, Almanya ise yüzde 7'lik bir büyüme kaydetti. Bu gelişmeler Türk insanının özgüvenini de haklı olarak artırıyor.

Bugüne kadar AP'de Türkiye'nin çıkarını savunan politikacılar olmadığı gibi bundan sonra inşallah yeni seçilen Türk kökenli parlamenterler bu konuda somut adımlar atarlar ve belki az da olsa olumlu sinyallerin AP'den gelmesini sağlar. Aksi halde, AP gündemimizden tam anlamı ile düşecek.

AP TÜRKİYE İÇİN ÖNEMSİZLEŞİYOR

AB'de sayıları otuzu aşan Türk kökenli adaylar bu seçimlerde fazla başarılı olamadı. Bu konuda partilerin tutumunun büyük bir rolü var. Almanya'dan yalnız sosyal demokrat partiden birinin milletvekili

olarak seçilmesi, Belçika'dan da bir adayımızın kazanması ve Bulgaristan'dan iki Türk kökenli adayımızın parlamentoda yer alacak olması dışında fazla bir başarımız olmadı. Bu konuda partilerin görüşlerinin de önemi var. Yeşiller Partisi, bırakın Türk kökenli göçmenleri aday göstermeyi, yabancı kökenli hiçbir adayı Almanya'dan aday göstermedi. Muhafazakâr (konzarvatif) bir yapı içine giren Yeşiller'in eşgüdüm başkanı Türk kökenli Cem Özdemir "Bundan sonra modern bir parti olarak, Türk adaylara öncelik vermeyi düşünmüyoruz" diyor. Hür Demokratlar bugüne kadar hiçbir şekilde Türk kökenli adaylara ağırlık vermemesinin cezasını geçtiğimiz yıl Hür Demokrat Parti'nin en önemli göçmen kökenli üyesi Mehmet Daimagüler'in istifa etmesinden sonra gördü. Artık göçmenlerden temizlenmiş bir parti haline geldi.

Hıristiyan Demokratların Almanya'da yaptığı önemli bir atılım, Hessen eyaletinde dördüncü sırada Dr.Yaşar Bilgin'i aday göstermesi idi. Fakat Almanya'da bulunan derin devletin bu konudaki atılımları sonucunda Yaşar Bilgin'e yönelik bazı suçlamalar nedeniyle kendisi AP'ye seçilemedi. Sosyal Demokratlar, Federal Parlamento'daki oylamada hepimizi şaşırtıcı bir şekilde göçmenlerin yerel seçim hakkına karşı çıktıktan sonra AP'de bir aday göstermenin dışında somut adımlar atmadı. Radikalleşen ve halkın güvenini Avrupa'da bile kaybeden AP artık Türkiye için de önemsizleşiyor.

